

Den ærede Forslagsstiller ansøgte vel, at en særlig Lov om Appanager i en fjern For tid blev tagen tilbage eller forkastet — jeg erindrer ikke, paa hvilken Maade den blev bragt ud af Verden (Bajer: Den blev henvist til Finantsudvalget.) — altsaa henvist til Finantsudvalget og Summen optagen paa Finantsloven; men deraf kan man paa ingen Maade drage den Slutning, at de efter den Tid paa Finantsloven opførte Appanager hvile paa Finantslovens Bestemmelse; det maa jo det ærede Medlem meget godt vide ikke er Tilfældet. Disse Appanager, forsaavidt de ere bestemte før 1849, hvile paa Resolutioner, der have Lovgyl dighed; det, tror jeg, er det virkelige, sande For hold. Det sande, virkelige Forhold bliver altsaa dette, at kun en forsvindende Del af det Beløb, der nu udbetales som Appanager, hviler paa Finantslovbudgettet.

Jeg tror hermed at have omtalt familige de Vædringsforslag, der vedrøre det foreliggende Af snit; men da det ærede Udvalg har fremdraget for det høie Thing Forholdet med Hensyn til Tilbagebe talingen af det Bureauaan, som i Begyndelsen af forrige Aar blev ydet til Vestindien, maa jeg endnu gjøre et Par Bemærkninger. Allerede ved Finantslovens 1ste Behandling blev der rettet Spørgsmaal til mig om denne Sag. Jeg har ikke Tidenden liggende for mig, men saavidt jeg er indrer, svarede jeg dengang, at fuldstændig Op lysning om Tilbagebetalingen paa dette Laan skulde komme til at foreligge for det høie Thing, saasnart jeg selv kom i Besiddelse deraf. Dette Tilfaagn vedstaar jeg fuldt ud; men jeg tvivler om, at det kan have nogen stor Interesse for det høie Thing at komme til Rumbstak om, hvorledes disse Bureauaan successtive komme ind. Det kan naturligvis have stor Interesse for dette Thing at faae at vide, hvormeget der kommer ind, om det Afslammen kommer ind eller i modfat Tilfælde, hvor stort et Tab der da vil være forbundet med denne Finantsoperation. Men jeg maa oprigtig talt tilstaa, at jeg ikke kan se, hvilken overveien de Interesse det kan have for Thingets ærede Medlem mer at blive bekendt med, hvormeget der indkommer af dette Laan hver Maaned, hvorledes Tilbagebetalingen successtive finder Sted. Jeg kan ikke forstaa den store Vægt, der lægges herpaa. Smidertid skal jeg være villig til ikke blot at meddele det ærede Thing Hovedresultatet, saasnart som det foreligger for mig, men ogsaa — dersom der er et levende Onske tilstede derom — successtivt at meddele Thinget Resultatet, efterhaanden som jeg faar det at vide. Det Seneste, som foreligger for mig i saa Henseende — men det er jo iøvrigt ogsaa ret frist, naar man ser hen til, at det kommer fra den anden Side af Atlanterhavet — er en Vereining, som omhandler Tilbagebe talingen paa dette Laan indtil den 22de December f. A. Naar man tager alt skyldigt Hensyn til den lange Veit, som Posten bruger for at naae fra

Vestindien hertil, er dette jo ret frist. Af de 117,976 Dollars, der vare udlaaante som Bureauaan, var der indtil den 22de December f. A. indkommet kontant 72,000 Dollars, altsaa omtrent $\frac{3}{5}$ af Laanet. De Bemærkninger over Sandsynligheden for store Afdrag i en nær Fremtid o. s. v., som ledsage denne Vereining, tror jeg i Virkeligheden ikke kunne have Interesse for det høie Thing, saa meget mindre som jeg naturligvis ikke kan garantere for, at en saadan Sandsynlighed vil blive til Virkelig hed. Jeg tror, det vil være det Fornuftigste at holde sig til det Faktiske, som altsaa er det, at indtil den 22de December f. A. er der indkommet ca. $\frac{3}{5}$ af Laanet med 72,000 Dollars paa nogle saa Cents nær, nemlig 71,999 Dollars 60 Cents, dersom jeg huffer det sidste Tal ganske nøiagtig. Naar den ærede Ordfører tvivlede om, at al for nødnen Forsigtighed og Omhu var iagttaget for at sikke Statskassens Resttilgodehavende paa dette Bureauaan, saa tror jeg, at han derved gjorde vore vestindiske Embedsmænd Uret. Jeg har ikke nogen Grund til at tvivle om, at alt Fornødent er iagttaget, og jeg skal bemærke, at det dog ikke ganske nøiagtig forholder sig saaledes, som den ærede Ordfører mente, nemlig at den særlige Sikkerhed for Bureauaanene nu var forsvunden. Laanene bleve ganske rigtig giene med Sikkerhed i den Høst, som stod paa Marken, men dette maa forstaaes saaledes, at, efterat Høsten er indbragt, er Sikkerheden endnu given i det ferdige Produkt af Høsten, nemlig i Sukkeret, og da jeg sidst modtog Indberetning, var der endnu en saadan Produktbeholdning tilstede til Sikkerhed for Laanet. Man kan altsaa paa ingen Maade sige, at den særlige Sikkerhed for Bureauaanet i dette Dieblit er forsvunden. Et andet Forhold, som ogsaa gjør, at denne særlige Sikkerhed ikke er fuldt forsvunden, er jo den Omstændighed, at den Høst, hvori Sikkerheden blev given, som bekendt desværre endnu ikke er fuldt indhøstet. Det, at Hjælpen blev ydet saa sent, og at Sukkerværkerne kom saa sent i Gang, har jo blandt Andet havt den meget beklagelige Følge, at en betydelig Del af Høsten endnu staar u høstet paa Marken. Iøvrigt er jo nu atter Høstarbeidet paa St. Croix paabegyndt. Jeg skal slutte med, hvad jeg allerede har bemærket om dette Forhold, nemlig, at der for det høie Thing vil blive gjort fuldt Rede for Forholdet i sin Helhed, saasnart som en Afslutning har fundet Sted, og at, dersom det høie Thing deler Finantsudvalgets Videbegjerlighed efter paa ethvert Trin successtive at faae Oplysning om, hvorledes det staar med dette Laan til Vestindien, saa skal jeg ogsaa meget villig indbetomme det høie Things Onske i saa Henseende.

Spjmark: Det er kun en ganske kort Bemærkning, som jeg vil tillade mig at gjøre til § 4 angaaende Bygningsafgiften, navnlig paa